

клонения сж? Въ какъвъ брой? Въ какво лице? Намѣрѣте казуюмѣ-ты на тѣна прѣдложения? Намѣрѣте прѣдмѣты-ты на слово-то и звательны-ты рѣчи.

Напишѣте въ повелително наклонение тѣна глаголы: *орж, лбѣж, пишж, броѣж, давамъ, трѣкалямъ.*

Бѣлѣжка. Повелително-то наклонение има само едно второ лице. Чловѣкъ не може да заповѣда направо нито на себе си, нито на третье лице, съ което не говори.

34. *Да сѣднемъ, дружино, подъ това дръво. — Кажѣте на брата си: нека дойде при мене.* Размѣтнѣте тѣна прѣдложения. Въ какво врѣмя сж тука глаголи-ти? Въ какво лице? Што е исказано въ тѣна прѣдложения — нѣкоуе врѣмя ли, заповѣдъ ли, или покановане?

Правило. *Бждие-то врѣмя, въ 3-тѣе лице ед. брой и въ 1-во и 3-тѣе лице мн. брой, чѣсто ся употрѣбава като покановане; нѣ тогава вмѣсто спомогателный глаголъ штѣж, употрѣбавать ся думѣи да или нека.*

Бѣлѣжка. Бждие-то врѣмя ся употрѣбава съ да вмѣсто *штѣж*, и когато глаголѣ-тѣ показова зависимость отъ другъ глаголъ, напр. *не можж да дойдж.*

Задатка. Искажѣте писмено покановане въ ед. и въ мн. брой съ тѣна глаголы: *пишж, дохождамъ, пишж, спж, играж, ходж, вѣкамъ, слушаемъ, стоимъ, мировамъ.*

35. *Ако да имахъ круши, быхъ далъ и на Радж.* Колко прѣдложения има тука? Размѣтнѣте прѣво-то и второ-то. Какво показова глаголѣ-тѣ въ второ-то прѣдложение? Заповѣдъ ли показова или друго нѣшто?

Правило. *Единъ глаголъ може да ся тури оште и така въ едно прѣдложение, каквото да не показова нито заповѣдъ, нито молбѣж, а условие.*